

har spurgt den og den Organisation, den og den Kommunalbestyrelse, og saa havde det været naturligt, om Ministeren havde ventet, indtil han fik alle Svarene. Men jeg har ikke villet vente længere, fordi det har været mig magtpaaliggende, at Rigsdagen fik nogen Tid til at tage Stilling til Gennemførelsen af den af Sundhedsstyrelsen saa stærkt krævede Foranstaltning. Jeg vil ogsaa minde om, at den tidligere Lov, som blev gennemført i 1910 — den blev gennemført af daværende Indenrigsminister, nuværende Folketingsmand P. Munch — var en Lov, som stillede alle Kommuner saaledes, at de var berettigede til at træffe saadanne Foranstaltninger. Her gøres jo et Forsøg paa at samle Enighed paa Rigsdagen om betydeligt videregaaende Foranstaltninger, og selv om de ikke helt tilfredsstiller det ærede Medlem, saa fremgik det dog — syntes det mig — af det ærede Medlems Udtalelser, at ogsaa han maatte betragte denne Lov som et Fremskridt i Sammenligning med den tidligere her paa Rigsdagen vedtagne Lov. Jeg vil derfor ogsaa forvente, at det ærede Medlem kan se bort fra sine principale Ønsker og gaa med til dette Lovforslags hurtige Gennemførelse her paa Rigsdagen.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Statstilskuddet, som her er sat til 30 000 Kr. Jeg vil i den Anledning gerne minde om, at her er ikke Tale om, at Staten i stor Udstrækning skal deltage i disse Udgifter — det har man aldrig ment her paa Rigsdagen —, man har altid fremhævet, at det var Kommunernes Interesse, Grundejernes Interesse, og at Statens Opgave var at stille et vist Beløb til Raadighed, saaledes at der bl. a. sikredes Statsbidrag til Fremskaffelse af rottedråbende Midler og til Undersøgelse af de bedst egnede Midler til Anstillelse af Forsøg og Prøver af denne Art. I den Lov, der blev gennemført i 1910, var Beløbet kun 18 000 Kr., da fandt man her paa Rigsdagen, at 18 000 Kr. var nok som Statsbidrag. I den oprindelige Lov af 1907, som jeg gennemførte, første Gang jeg var Indenrigsminister, og som var den første Rottelov her i Landet, foreslog jeg et Beløb af 30 000 Kr. Derfor har jeg ogsaa tilladt mig i det foreliggende Lovforslag at foreslaa 30 000 Kr., hen imod det dobbelte af, hvad Rigsdagen enedes om i 1910. Her er, som sagt, ikke Tale om, at man skal se dette Beløb i Sammenligning med, hvad det koster at gennemføre en Rottetrig, man skal kun se dette Beløb som et Bi-

drag, en Opmuntring til Sagen i al Almindelighed og som et Bidrag, der har og skal have en ganske bestemt, nærmere formuleret Anvendelse.

De sidste Bemærkninger, jeg er fremkommet med, kan ogsaa tjene som Svar paa nogle Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Henningsen. Jeg vil sige til dette ærede Medlem, at jeg ellers ikke er uenig med ham i hans Betragtninger, at der burde være Tale om et stadigt Tilskud, og naar jeg her har foreslaaet, at Beløbet skulde ydes i 2 Aar, er det, for at det ikke skulde have Karakteren af et enkelt Bidrag, medens jeg meget vel kan tænke mig at indføre Beløbet paa de aarlige Finanslove, saaledes at det vedblivende er til Raadighed for Ministeren i det her omhandlede Øjemed. Hvad Bødebestemmelserne angaar, er det jo almindeligt, at der er et temmelig vidt Spillerum, saaledes at Retten kan idømme den Bøde, den finder passende, ogsaa efter Hensyn til vedkommendes økonomiske Evne, og det er jo ogsaa Forudsætningen for de Beløb, her er nævnte.

I øvrigt vil jeg betone, at det er i høj Grad nødvendigt og vigtigt, at Loven bliver hurtigt gennemført. Der er et meget stærkt Ønske om, at denne Lov kunde føres hurtigt igennem, saaledes at der kan blive Tid til, helst allerede i April Maaned, at forme de forskellige Udtalelser, som skal formes fra Ministeriets Side i Anledning af Lovens praktiske Brug. Og det er mig magtpaaliggende at betone det meget stærkt, fordi jeg fra min Kollega Justitsministeren har faaet en meget indtrængende Anmodning om at gøre mit til, at man kunde samle sig om, at Loven hurtigt blev ført gennem Rigsdagen, saaledes at det ikke skal gaa som tidligere, at den skal strande paa Grund af de divergerende Meninger, som vi alle ved, der er. Til de ærede Medlemmer, der maatte dele de Anskuelse, der blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen, vil jeg sige, at der selvfølgelig kan være forskellige principielle Opfattelser i denne Sag, men det, det nu gælder om, er at se bort derfra og se praktisk paa Sagen og erkende, at der her er gjort et Forsøg paa at samle de modstridende Anskuelse, saa vil man hurtigt kunne faa en Lov ud af det. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem at overveje, om han ikke vil finde Anledning til at frafalde sit Ønske om Udvalgsbehandling. Han var, saa vidt jeg forstod, den eneste Ordfører, der udtalte Ønske i den Retning.